

FÆRDER5.1

Magasin for tanke, tro og kultur fra Den norske kirke i Færder

Nr. 4 2021
75. årgang

Lysene tennes igjen

Korona slukket lyset for korene.
Nå har de funnet igjen gnisten.

En halvmeter håp
Hva betyr Jesu fødsel?

Den ukjente familien
Fikk far etter femti år

Julenovelle
Midt i alt som er

LEDER:

DEN SÅRBARE GUD

Av Kjell Richard Landaasen, redaktør

Den fineste salmen jeg vet om er Ylva Eggehorn's «Så kom du da til sist, du var en fremmed». Der møter vi en Jesus som er annerledes enn den mektige sagahelten vi ventet på: Han kom som en flyktning og et barn. Den gammeltestamentlige Gud framstår ofte som voldsom, sint og dømmende. Kanskje er det derfor han tok skikkelse av det motsatte: Et sårbart barn. Det aller svakeste, det aller fineste.

«Du er et barn som ligger på et steingolv, du fryser om jeg ikke griper inn», synger Thomas Dybdahl i sin versjon av Øystein Thelles oversettelse. Gud har gitt seg selv til oss, til vår omsorg og vår vold. Hva gjør det med oss? Hvordan forvalter vi en slik skatt?

I dette nummeret kan du lese om diakon Rune som vokste opp uten en far. I Bibelen leste han om Gud som den fremmede, farløse og enkenes Gud. Det forandret alt. Gud, treenigheten far, sønn og hellig ånd, valgte den fremmede, farløse og enken som sitt hjertebarn og speilbilde. Kanskje for å snu opp ned på våre tanker og prioriteringer. Kanskje fordi han visste at vi alle kan bli en av dem.

«Jeg trenger ikke Gud», hører jeg noen ganger. Vel. Jeg «trenger» heller ikke Gud, men han kom, han er, og jeg kan ikke overse det sårbare lyset som kom til verden. «Kom nærmere og bli hos meg, det mørkner, og kanskje en gang lysner det igjen», sier salmen. Det er det vi tror og håper på. La oss tenne lys for hverandre mens vi venter.

FÆRDER 5.1

Færder 5.1 er et gratis magasin fra Den norske kirke i Færder; menighetene Teie, Torød, Nøtterøy, Tjøme og Hvasser. Fem menigheter i én kirke. Din kirke, dine tilbud – velkommen!

Vil du gi en gave? Bladet er basert på frivillighet og gaver. Gi på konto 2480.19.38708 eller Vipps til 511457.

Følg Kirken i Færder på Facebook, Instagram og YouTube. Du finner også alle våre seks kirker og en rekke grupper på Facebook.

Les mer på www.kirken.no/faerder.

vipps

#511457

DAGENS TEKSTER

TANKE

Den ukjente familien

Rune var voksen da han fikk en far

Ungdom og psykisk helse

– Kirken er god på fellesskap

Midt i alt som er

Nyskrevet novelle til Færder 5.1

04
14
24

TRO

En halvmeter med håp

Biskop Jan Otto Myrseth om jul

Glede i koronaens tid

Korskolen synger igjen

Julens gudstjenester

Morgen og kveld, inne og ute

09
10
22

KULTUR

250 år og like sterk

Kantorens julesalme

Et tre for håp og glede

Dette betyr julepynten

På kirkebakken

Smått og stort som skjer i kirka

08
16
20

PÅ FORSIDEN:

Nøtterøy Barnekantori og Nøtterøy Ungdomskantoret synger Luciamorgen i Nøtterøy kirke.

FOTO:

Fotograf Hege Asp

Visste du at menighetene i Færder sysselsetter flere enn prester og kantorer? Akkurat nå ser vi etter vikarer til frisør, fotterapeut og lekne voksne til barnehagene. Er dette noe for deg? Se kirken.no/faerder for mer informasjon!

Tenker du på dåp? Under pandemien har mange barn vokst ut av dåpskjolene. Men du kan også låne dåpsklær i større størrelser av oss – helt gratis! Se fanen Dåp på våre nettsider for bilder og mer informasjon.

16

Hva betyr pynten på juletreet?

FOTO: Luke Southern/Unsplash

10

Korskolens leder Kristin Vold smiler etter tøffe tak.

FOTO: Torill Helene Heidal Landaaen

”

Denne juletiden erstattes meteren av en halvmeter. Julenattens håpsteget er en halvmeter av kjøtt og blod.

Jan Otto Myrseth,
biskop i Tunsberg

09

PROFILEN

Familier kommer i alle former og fasonger. Noen er fått, andre er valgt.

Diakon **Rune Jæger-Lian** fikk sin

Den ukjente familien

Rune Jæger-Lian er diakon på Tjøme og et kjent fjes i lokalsamfunnet. Men det var én han selv ikke kjente, helt fram til i fjor – hans egen far.

TEKST OG FOTO: Kjell-Richard Landaasen

Far fikk 130 kilo i julepresang, ler Rune Jæger-Lian. Julaften for to år siden fikk nemlig en kar i midt-Norge en DNA-test av sin sønn, med test-pinner som sendes inn til analyse. Resultatene kommer tilbake, men lagres også i en database hvor de jevnlig sjekkes opp mot andre tester, blant annet for slektskap. Rune hadde gjort det et par år i forveien, gikk bare og ventet på et eventuelt treff.

– Jeg gjorde det ikke for å finne familie. Jeg ville bare se hvor i verden genene mine kom fra. Dét var interessen min, for pappa-greia hadde jeg lagt bak meg. Da jeg fikk egne barn var mitt fokus her, sier Rune.

Kona hadde aner fra Norge, England, Persia og Oseania.

– Det var ikke så spennende for min del, sier Rune.

Men det var fram til i fjor. Da ble det plutselig veldig spennende.

Uten farsfigur

Rune vokste opp i en liten familie. Mor, bror, bestemor og fire tanter var alt. Moren ville ikke fortelle så mye om fortiden, og Rune respekterte det. Nå vet han at foreldrene var unge og at en sensommerflørt resulterte i et barn. Han tror moren ville faren skulle slippe å være far.

– Jeg har en bror, men også der forsvant faren før han ble født. Jeg vokste ikke opp med en mann i huset, og det var veldig uvanlig, tidlig på 70-tallet. Jeg kjente ikke noen som var skilt engang. Hvis det var noe, visste man i alle fall hvem pappa var, han hadde et navn og et ansikt og en slekt.

– *Har du savnet det?*

Jeg tenkte da jeg var fem at kongen var faren min. Det kunn jo være hvem som helst.

Rune Jæger-Lian

– Jeg savnet nok en stor familie. Spesielt om sommeren, når alle de andre barna reiste av gårde til bestemor.

Følelsen av å være annerledes satte preg på barne- og ungdomstiden.

– *Hvordan har det formet deg?*

– Jeg var veldig sulten på en farsfigur. Når jeg så en mann i 40-50-åra var jeg på med en gang. Om han malte et hus eller mekka en bil, da var det rett bort. Jeg gikk inn i hus der det var trygge mannfolk, satte meg ved kjøkkenbordet og så på at de spiste frokost, ler han.

– Da jeg var fire, fem år var det en familie som passet meg når moren min var på jobb. Det første jeg gjorde var å se på at faren barberte seg om morgenen. Så på skummet, høvelen, tok det inn. Jeg tenkte da jeg var fem at kongen var faren min. Det kunne jo være hvem som helst. Hvem som helst jeg traff på gata.

Utagerende

Det var savn, men også frustrasjon. Uten en rollemodell som turte å si nei ble Rune sjefen

i hjemmet.

– Jeg hørte ikke på min mor, gjorde ikke lekser, kom ikke hjem, begynte å henge med eldre gutter, ble full som 11-åring. Da ble jeg også tatt av politiet, etter innbrudd i en butikk. Jeg ble grenseløs. Men broren min endte ikke der i det hele tatt, legger han til.

I dag er Rune en solid og stabil mann som blant annet er en tydelig rollemodell for ungdom på Tjøme. Han har vært med på å bygge opp et miljø som har hjulpet mange med lignende historier til å finne en bedre vei. Men uten noen rollemodell, hvordan

En trygg favn. – Da jeg leste om de farløses Gud, skaptes mitt gudsbilde. Gud er pappa, og en god pappa.

kunne han forme seg selv som mann?

Rune droppet ut av videregående tre ganger. I periodene da alle var på skolen og han enten var hjemme, eller opptatt med tjuveri, rus og slåssing, ble han deprimert. «Familien» han fant i gjengene var ikke nok.

– Men så fikk jeg en bok. Nicky Cruz. Jeg har enda ikke lest boka, men etter en fest, og jeg var full, og satt på rommet med to løse rotter og et vegg-til-vegg-teppe med søppel, så gikk tommelen gjennom boka. På bakerste side sto det, «hvordan bli en kristen». Jeg hadde aldri vært på søndagsskole eller et kristent møte, var humanistisk konfirmert, tenkte ikke på Gud i det hele tatt. Men den kvelden, da tommelen ramlet på siste side, tenkte jeg at dette kan jeg prøve.

Et helt nytt menneske

Rune var alene på rommet, så da var det ikke pinlig å prøve. Men på første linje sto det, «bekjenn syndene dine».

– Jeg skjønnte ikke ordet engang, men inni meg skjønnte jeg at det handlet om de gjerne tinga jeg hadde gjort. Da tenkte jeg på min mor, alle gangene politiet hadde vært hjemme hos oss, at jeg hadde skuffet henne. Det hadde jeg aldri tenkt over før da. Jeg gråt hele natta, tømte alt ut. Tidlig om morgen opplevde jeg å være et helt nytt menneske. Det kan være vanskelig for andre å skjønne, men det forandret meg helt, sier Rune.

– Da jeg kom ut var det akkurat som om fargene var sterkere.

Jeg hørte småfuglene på en annen måte.

Rune koblet seg på den nærmeste menigheten. Der ble han kjent med kristen tro, og begynte å lese i Bibelen.

– Det jeg oppdaget da jeg begynte å lese Bibelen var tekstene om at Gud er de farløses Gud. Det står mange steder i Bibelen. De ordene gikk rett i hjertet på meg. Gud var en Gud som brydde seg om meg, var glad i meg og ville være min far.

Fant kjærligheten

I menigheten fant han en ny gjeng. Der gikk også Heidi, som hadde gitt ham boka. Hun hadde også nylig blitt kristen, var også «ganske rock'n roll», og etter et halvt år som kjærester giftet de seg, 18 år gamle. Det høres kanskje ikke lurt ut, men nå har de vært gift i 32 år og har fire barn og ett barnebarn. Gjennom Heidi fikk han også en ny familie, og en utvidet storfamilie.

– Vi lever i en tid hvor familien vår er de vi er sammen med, enten det er vennegjeng, menighet, band... Det er en samfunnsutvikling, på godt og vondt. Men jeg har hatt mye godt av det. Oppveksten har gjort meg bevisst på å holde familien sammen.

Han har ofte tenkt på hvordan livet til barna hadde vært om han hadde fortsatt i sporet som sinna mann. Nå vet han at Gud gjorde noe med ham, på innsiden. Han utdannet seg til pastor, men følte seg ikke hjemme før han begynte som lærer på Evangeliesenterets folkehøyskole, der mange av elevene hadde en historie med rus, kriminalitet og sosiale utfordringer. Senere søkte ►

Far og sønn. Pappa Arnt fikk Rune i julegave – gjennom en DNA-test. De ligner litt...
Foto: Vanja-Therese Langnes

han seg videre, ble diakon i Tjøme, og alt falt på plass.

Nå har Rune vært diakon på Tjøme og Hvasser i 19 år. Han jobber med alle aldersgrupper, men ekstra mye med ungdom, og gjerne gutta, blant annet gjennom ulike sosiale arenaer på Fredtun.

Beskjeden

Og så, ut av det blå, fikk han enda en familie. Denne gangen hans eget blod.

– *Hvordan fikk du beskjeden om at du hadde slekt?*

– Faren min hadde altså fått testen i julegave, og fikk svar. På MyHeritage kommer det mail hver mandag hele året med treff. Jeg hadde aldri fått det, men midt i februar åpnet jeg mailen, og så sto det «match: Far». Da hadde de matchet meg med 49,7%. Halve meg var oppdaget et annet sted.

Rune kjente ikke historien mellom moren og faren, og bestemte seg for ikke å ta kontakt. Han ville ikke bli såret om faren ikke ville ha kontakt – men han, Arnt, tok kontakt bare to dager etterpå.

– Han hadde jo fått samme mail, men med ordene «match: Sønn». Vi tok en prat, det viste seg at han hadde vært kjæreste med moren min, og i mailen uka etterpå kom det en match med halvbror.

Og så rant det inn. En bror, tre søstre, to tanter og en onkel, med en skokk unger, og ikke minst:

– En bestemor, sukker Rune.

Familie i gave

I 2020 møttes de for første gang, i et pusterom i korona-pandemien. Rune reiste med kona, deres eldste sønn og barnebarn, og

ble møtt først av faren, deretter av storfamilien.

– *Hvordan var det første møtet?*

– Det var sommerfugler i magen å gå inn. Men han var jo ordentlig nordlending, så det var ikke vanskelig å få i gang praten.

– *Ser du noe av deg i ham, eller ham i deg?*

– Vi la håndflatene mot hverandre, helt likt. Barna våre sier vi har samme faktorer i kroppen. Far og onkel er hvit i skjegget som meg.

Det er en viktig brikke som falt på plass. Og mye historie, familiehistorie og hele liv han ikke visste om.

– Hvor kommer jeg fra, hvem er jeg, hva er min historie...

Men – Rune har jo sin historie, og han presiserer at den nye familien ikke kan overskygge minnene om den familien som faktisk var der; mor, en bror, fire tanter og en bestemor som han vokste opp med.

– Det er mange gode minner. Det var bare damer, jeg ble den bortskjemte gullungen, ler han.

– Det rare er at jeg ville jo ikke endret på noen ting, for det er det som har skapt meg. Jeg hadde blitt et annet menneske om jeg hadde vokst opp med den andre familien. Jeg tror jeg er fornøyd med sånn det er nå, med de erfaringene jeg har. For de kan jeg bruke til noe positivt.

Moren døde for snart ti år siden, og fikk ikke oppleve at Rune traff faren sin.

– Jeg vet ikke hvordan hun hadde tatt det. Hun hadde sikkert blitt med og møtt dem, men hvordan hun hadde følt det... jeg vet ikke.

Men han vet hva han selv føler.

– Tenk å få en hel familie som omfavner deg. Alle burde få oppleve det.

JESUS BLIR FØDT

Det skjedde i de dager da Augustus var keiser. Han sendte ut en befaling. Han ville holde folketelling i hele verden. Alle skulle skrive seg inn i lister. Dette var den første innskrivingen. Det var mens Kvirinius regjerte i Syria. Alle dro av sted for å skrive seg inn, og alle dro til sin egen by.

Også Josef dro av sted. Han kom fra byen Nasaret i Galilea. Han dro opp til byen de kaller Betlehem. Dette er Davids by. For Josef var fra slekten til kong David. Josef skulle skrive seg inn sammen med Maria. Hun var lovet bort til Josef, og hun ventet barn.

Mens de var i Betlehem, skjedde det: Tiden var kommet, og hun skulle føde. Og hun fødte sønnen sin. Han var det første barnet hun fødte. Hun la et teppe rundt ham. Så la hun ham i en krybbe, i høyet til dyrene. For de fikk ikke plass der menneskene sov.

Det var noen gjeterne i området. De var ute på markene. De holdt vakt over flokken sin om natten. Da sto en engel fra Herren foran dem. Et lys fra Herren strålte omkring dem. Gjeterne ble fryktelig redde. Men engelen sa til dem: «Vær ikke redde! Hør, jeg kommer til dere med godt nytt. Det er en glede for hele folket. Han som skal redde dere, er født i dag! Han er Kristus, den som Gud har salvet. Han er Herren. Nå er han født i Davids by. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et lite barn. Det er svøpt i et teppe og lagt i en krybbe, i høyet til dyrene.» Brått fikk de se en stor hær fra himmelen, som sto sammen med engelen og sang:

**«Ære til Gud i det høyeste
og fred på jorden blant mennesker
som Gud har glede i.»**

Så ble englene borte. De dro tilbake til himmelen. Da sa gjeterne til hverandre:

«Vi drar inn til Betlehem. Vi vil se det Herren har fortalt oss.» De skyndte seg dit. De fant Maria og Josef og det lille barnet. Barnet lå i krybben, i høyet til dyrene. Gjeterne fikk se det. Så begynte de å fortelle hva de hadde hørt. De fortalte alt som engelen hadde sagt om dette barnet. Alle som var der, hørte på. Og de undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på det de sa. Hun tenkte lenge og grundig på det i hjertet sitt.

Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde sett og hørt. Alt var slik som engelen hadde fortalt dem.

Lukas 2, 1-20, fra *Bibelen lett å lese*, Bibelselskapet

MIN SALME

I denne spalten løfter våre kantorer frem en salme som er viktig for dem, og forteller hvorfor. Her er Vanja-Therese Langnes.

FOTO: Kjell-Richard Landaasen

Min julesalme

Julen er min absolutte favoritt høytid, det tror jeg den er for veldig mange. Den lyser opp en ellers litt trist og mørk årstid og med et budskap som virkelig er både godt og viktig også i dag. Det starter med advent hvor vi får tenne lys og kose oss med flotte konserter og andre fine ting og så toppe det hele seg med fullsatte kirker på julaften hvor folk er festkledd og i feststemning. Det er noe godt over det hele. Og vi får synge våre kjente og kjære julesalmer. Blant disse så er det spesielt en som utmerker seg litt ekstra for meg og det er salmen: «Å kom nå med lovsang». Den er både feststemt og høytidsstemt på en gang. Og den er internasjonal. Bare det å vite at i flere land så synges denne salmen rundt juletider gjør at man føler på en samhörighet med resten av verden. Vi feirer alle det samme, nemlig Jesu fødsel. På ulike måter med ulike tradisjoner, men med samme budskap. Det som gjør den salmen også høyst aktuell i dag er nettopp dette at vi skal samles og lovsynge og prise Herren. Takke han for at han sendte Jesus ned til oss for å gi oss en ny sjans. Det er virkelig stort.

Å kom nå med lovsang

Å, kom nå med lovsang, jordens kristenskare!

Å, kom nå med lovsang til Betlehem!

Kom for å se ham, kongen i en krybbe!

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom tilbe ham, Guds under,

Vår Herre Krist!

Gud evig Gud, og lys av lys det er han.

Til oss er han kommet som bror i dag.

Sann Gud av opphav, født før alle tider.

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom tilbe ham, Guds under:

Vår Herre Krist!

Syng, englehærer, syng med salig jubel!

Å syng myriader, i himlens slott.

Ære til Gud og fred blant oss på jorden!

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom tilbe ham, Guds under,

Vår Herre Krist!

Herre, vi hyller deg som kom til jorden.

Barn Jesus, deg hører velsignelsen til.

Ordet ble kjød og bor i dag iblant oss.

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom, tilbe ham, Guds under!

Kom tilbe ham, Guds under,

Vår Herre Krist!

Norsk salmebok nr 40

Tekst: Adeste fideles, latinsk 1751, 1782

Musikk: London 1782

Spilleliste. Hør denne og andre julesanger på kirkens egen spilleliste på Spotify, satt sammen av kantorene i Færder. Åpne Spotify, trykk «søk» og deretter på kamerasymbolet i hjørnet. Hold så kameraet foran koden. God lytting!

En halvmeter med håp

TANKER OM TRO

Når vi tar bort all innpakning, glitter og stas, er det et veldig enkelt bilde som gjenstår som selve julens hjerte: et sårbart spebarn født inn i en natt så klar og kald, i en krybbe i en stall. Det er et kraftfullt bilde også på vår sårbarhet.

For en tilfeldig forbipasserende må det ha sett ganske hverdagslig ut, men for de første som kom på barselvisitt, ble det klart at det var selve håpet som var født til jord. Det skjedde så umerkelig og stille. Gatene var forlatt og vertshusene overfylte. Ingen opptog og fyrverkeri for den lille. Men englene, Guds egne budbærere, var der og lyste opp den mørke vinternatten.

Meteren er blitt et velkjent begrep gjennom koronaten. Av omsorg for hverandre har vi måttet holde avstand, og helseministerens metermål ble flittig brukt som en veileder og et symbol på smittevernet. Nå kan vi heldigvis slippe andre nærmere inn på livet og tillate oss både et håndtrykk og en klem når det faller naturlig.

Denne juletiden erstattes meteren av en halvmeter. Julenattens håpstegn er en halvmeter av

TEKST:

Jan Otto Myrseth,
biskop i Tunsberg

FOTO:

Henrik Guui-Larsen

kjøtt og blod, av myk og naken hud som appellerer til all vår omsorg og nærhet og kjærlighet. Når Gud lar seg føde inn i vår verden, så kommer han på nøyaktig samme måte som da alle vi andre begynte vår livsvandring.

Det var en uventet vending for alle som håpet at Gud skulle gripe inn og gjøre vei i vellinga for sitt eget undertrykte, okkuperte folk. I stedet for å komme som hærfører for en mektig armé, kom han som en ydmyk og sårbar tjener. Men etter hvert forstod vi at denne fødselen er bekreftelsen på at Gud holder sine løfter. Profetene hadde flere hundreår tidligere snakket om et barn som skulle fødes og være Fredsfyrsten og tegnet på Guds nærvær midt i all sorg og frykt og smerte og ensomhet.

Også denne julen utfordres vi til å elske slik Gud elsker, dele slik Gud deler, være nær hos hverandre og hos de som trenger omsorg og trøst slik Gud etter sitt løfte er nær hos oss i all vår nød. Vi kan omfavne det sårbare, nyfødte barnet i Betlehem ved å omfavne de som er utsatte og nakne i dagens verden.

Slik kan håpet leve videre og julegleden spres.

Sol over frossen jord

Kirkens Korskole har hatt tøffe måneder etter smitteutbruddet ved vårkonsertene. Nå tennes lysene igjen.

TEKST: Redaksjonen FOTO: Fotograf Hege Asp

FOTO: Lise Almquist Bjørge

Syng! Kor og andre aktiviteter skaper fellesskap og trygge rom som er viktige for psykisk helse, både for unge og voksne.

Det er virkelig befriende! For nå synger vi julesanger på korøvelsene våre, gløder Kristin Vold.

For mange nøttlendinger er hun selve Korskolen. Noen av de første barna hun underviste i sang sender nå sine egne barn til å syng i kirken, for å dele den samme gleden de selv vokste opp med. Og nå som mørket senker seg går de inn i en ekstra fin tid, med ekstra fine sanger.

– Det er ikke noen andre sanger jeg elsker mer enn julesangene. De gir meg så uendelig mye, sier Kristin.

Vakker musikk rører oss helt innerst i sjelen.

Julesanger er blitt en allsidig sjanger, fra salmer til jazz og pop. Men hva er det egentlig som gjør julens sanger så spesielle? Er det en stemning de forsøker å fange, eller tilhørighet, eller vemod over de man savner, glede over nytt liv – eller enda noe mer?

– For meg er det nok klangen av alt som julen bringer med seg av sorger og gleder, av tradisjoner som jeg har med meg fra jeg var ganske liten, sier Kristin.

– Det virker som alle vi som synger, unge som gamle, er glade for all den deilige julemusikken.

Vi er alle preget av
pandemien, på hver
vår måte.

Kristin Vold,
korskoleleder

Generasjonsbroer

Med det er Kristin inne på en av sine mange hjertesaker.

– Julesangene våre er generasjonsbroer. Det er noe vi kan gjøre sammen, ung og gammel, som gir generasjoner en stor samhørighet. Vel å merke, dersom vi voksne våger å syng med barn. Vi må lære barna de gamle sangene slik at de kan få overlevert sangskatten og alt det gode som er i den, ivrer Kristin.

For der finnes rop av klage, tro og håp. Ballast for livet, trøst og glede.

– Ikke minst gir julesangene en stor følelse av at til jul hører vi

sammen, vi som lever her på jorden. Hele den verdensvide kirken synger julen inn sammen – og det har vi gjort veldig, veldig lenge. Vi er så mange som feirer jul!

Gode tradisjoner

I sangen blir tiden borte. I øyeblikket, men også mellom generasjonene, mellom tider som skal komme og tider som skal henrulle. Vi er her, nå, men står også og kikker ned i krybben, side ved side med våre forfedre, som har sunget de samme sangene.

Korskolen har gjennom årene etablert sine egne tradisjoner, som Luciamorgen i Nøtterøy kirke. De syv ulike korene fra småbarnskoret Infantimus til Ungdomskantoriet synger på gudstjenester i advent og i julen. Men det finnes mer enn Korskolen; Færder Vocalis samler voksne sangere på Nøtterøy, og på Tjøme er et av julens høydepunkt konserten med Joyful, der høytidens slagere virkelig får svingt seg.

Kristin forteller at det er en stor opplevelse hvert eneste år når 14-åringene som er ferske i ungdomskantoriet synger Hallelujakoret av Händel for første gang.

ret av Händel for første gang.

– Da er det stor glede og gnist i ungdommene, da! Dette stykket musikk som er over 250 år og som synges over hele verden klinger i ungdommene her på Nøtterøy hver eneste jul!

Å finne igjen gnisten

– Roald Dahl har sagt at «alle barn har en gnist i seg, det som gjelder er å tenne den». Kanskje det er grunnen til at jeg kjenner stor glede over å få være med barn og ungdom, alle har en gnist i seg. Og når jeg får være med å tenne den gir den stor livskraft

FOTO: Torill Helene Heidal Landaaen

Åpent igjen. Kirken og korskolen, her ved Kristin Vold, kan endelig invitere tilbake til julens konserter og gudstjenester.

og glede.

Korskolelederen forteller med et alvorlig bakteppe. I juni i år våget Korskolen for første gang siden pandemien startet å holde konsert, med et smittevernregime som var enda strengere enn det som var pålagt. Likevel fant smitten en vei.

– Det er ikke ålreit å bli hovedsak på nyhetene, både i avisa og på TV, sier hun.

I etterkant har kommuneoverlegen rost Korskolen og Nøtterøy Kulturhus og understreket at de gjorde alt riktig, men det var en mager trøst for Kristin. Hun ble syk, men sier at det verste var ringvirkningene det hadde for barna, ungdommene og familiene, som hadde gledet seg til endelig å få utfolde seg igjen.

– Vi er alle preget av pandemien, på hver vår måte. Men Korskolen og særlig Ungdomskantoriet fikk en tung inngang på sommeren. Jeg mistet gnisten.

Lang vei mot lys

Etter utbruddet måtte Kristin skjerme seg fra sosiale medier og e-post. Selv postkassa ble en tidsinnstilt bombe med kritikk og etterpåklokskap. Ingen av kritikerne kjente til all jobben som var gjort, alle avlysninger og utsettelse, alle forbehold som var tatt, dag for dag, all den intense innsatsen for at barn og unge skulle få sitt etterlengtede øyeblikk med sang. På det verste turte ikke Kristin gå ut uten solbriller og caps av frykt for å bli skjelt ut.

– Jeg begynte å tvile på jobben min og om jeg hadde krefter. Det er jo ganske vanlig når man er 53 år, at man lurte på om man skal bytte jobb, men jeg har jo vært så veldig, veldig glad i jobben min, sier Kristin.

Det tok måneder med en tung prosess før gnisten langsomt kom tilbake. Gode kolleger i Kirken og i Korskolen, forståelsesfulle foreldre og ikke minst barna selv har hjulpet henne ut av mørket. De har tent lys for henne som ellers tenner for andre.

– Gnisten har jeg fått fra barna, ungdommene og alle dere der ute som har sendt meg kort, sms, hilsener og blomster. Tusen takk!

En gave som varer

Nå ser Kristin og de andre kantorene framover. Først til julens konserter og gudstjenester, deretter til Les Misérables i begynnelsen av april. Da skal Korskolen kle seg i kostymer og komme sammen til en fest av en forestilling – et høydepunkt i året og et minne for livet for sangerne.

– Vil du gi barnet ditt en gave for livet, da bør du synge sammen med barnet ditt. Kan de synge, har de alltid med seg et instrument for å uttrykke glede og sorg.

Dessuten er sang helsebringende, forteller Kristin. Det er forsket mye på sang de senere årene, og alle kommer med samme konklusjon; det er sunt for kropp og sjel.

– Hvis barn og ungdom får synge sammen med andre i kor får det fellesskapsopplevelser som kan gi dem livskraft og livsmot. Sangene vi synger varer livet ut. De som jobber med demente, sier at de ofte erfarer at sangen er der når alt annet blir borte.

Dermed er Kristins oppfordring denne julen klar.

– Syng! Syng på jobben, syng med barna dine, syng i selskap, syng i kirken og syng hjemme! Vi har aldri hatt tilgang på mere musikk eller hatt flere sangbøker, og vi synger mindre og mindre. Kanskje fordi vi tror at alt må være perfekt når vi skal synge? Det trenger det ikke å være, sier Kristin, og peker på at mye av det vi hører av musikk er som med fotografier – det er fikset på. Men photoshop og autotune er ikke bra for oss.

– Bruk din egen stemme – syng fra hjertet og bli glad!

Du ser program for julens gudstjenester på side 22 og 23 og for julens konserter på Nøtterøy og Tjøme på side 26 og 27. Velkommen til en åpen kirke!

AKTUELT

Barn og unge har tappt mye under pandemien. Men Kirken har tradisjon for gode fellesskap som kan bli viktige i

TEKST: Tunsberg bispedømme og redaksjonen

ILLFOTO: Torill Helene Heidal Landaasen

Ungdom og psykisk helse

Tidligere i år fikk vi et bilde av pandemiens effekter gjennom rapporten *Livskvalitet, psykisk helse og rusmiddelbruk under Covid-19-pandemien*. Rapporten gir inntrykk av at mange har klart seg brukbart, men at vi har store utfordringer foran oss.

– Mye tyder på at det er de mest sårbare som har fått de største belastningene, sier Astri Olga Tretterud, rådgiver for diakoni og samfunn ved i Tunsberg bispedømme.

De fleste har satt deler av livet på vent, og for barn og unge er dette særlig sårbart. De mistet alt fra muligheten til å ha et sosialt liv, sjansen til å få nye venner, leking i sandkassa, fellesskapet i koret, spenningen ved å gå på fest eller kriblingen som kommer med å dra på konfirmasjonsleir.

– **Vi har kanskje** vunnet kampen mot pandemien, men mange unge vil oppleve at de har tappt kampen om tiden, hvor utvikling, modning og etablering av relasjoner er kjernen i livet. Livskvaliteten har gått ned, og den psykiske helsen utfordres.

Men kanskje kan kirken bidra til å hjelpe?

– Vi har alle en psykisk helse, og vi vil møte utfordringer i livet som påvirker vår psykiske helse, sier Tretterud.

– Som kirke har vi lang erfaring med å skape fellesskap hvor det er rom for å være forskjellig, hvor det er raushet og skaper åpenhet for sårbarhet, akkurat slik rapporten etterspør, sier hun.

Som kirke har vi lang erfaring med å skape fellesskap hvor det er rom for å være forskjellig.

Astri Olga Tretterud
rådgiver for diakoni og samfunn

Dette har Tjøme og Hvasser menigheter gjort. Et godt fungerende Barne- og ungdomsutvalg med ti ungdommer, unge voksne og flere ansatte holdt møte den dagen Norge stengte ned.

– Vi skjønnte at nå er det viktig at vi treffes og kan prate om det som skjer. Det var en rar følelse å gå hjem og ikke vite når vi kunne være sammen igjen, forteller trosopplærer Elisabeth Ringøen.

– Det ble et stort savn at vi ikke kunne ha cafe, paintball, kor, Nattkirke, sygruppe. Konfirmantundervisning fikk vi faktisk gjennomført, siden det var en kohort. Vi har mange hjelpeledere som er gull verdt i denne tiden, og ledertrening med MILK-kurs var en skikkelig høydeare.

Utvalget hadde flere nettmøter, bare for å treffes. Etter hjemmeskole foran skjermen hele dagen, var ungdommen lei av å sitte foran skjermen på kvelden.

– Det var veldig vanskelig å gjøre jobben min som trosopplærer. Hele grunnlaget er jo å være sammen og bygge fellesskap. Vi fikk ikke bli

kjent med nye ungdommer, så vi holdt kontakten med de vi kjente, sier Ringøen, og berømmer ungdomsarbeider Helene Fahre på Nøtterøy for å holde treff og konkurranser på sosiale medier.

– Nå som har startet opp igjen har vi en følelse av å begynne på nytt. Men vi jobber virkelig nå for å bygge et mangfold av fellesskap for barn og ungdom, sier Ringøen.

TEKST: Anne Rød
FOTO: Privat

AKTUELT

Nøtterøy Y's men har i 40 år bidratt både økonomisk, kulturelt og frivillig i kirkene på Nøtterøy. Vi gratulerer!

Liten klubb, stor sammenheng

Y's Men er en verdensomspennende organisasjon med klubber i alle verdensdeler, startet i 1922 for å støtte ungdomsorganisasjonen YMCA (i Norge: KFUK/KFUM) Nøtterøy Y's Men feiret litt forsinket 40-årsjubileum 13.9. med 15 medlemmer samlet på Borge hotell.

Vi møtte tre av dem over en kaffe i Teie kirke. De tre, Gudbrand Robsahm Kjørven, Egil Nilsen og Anne Marie Halvorsen er i alder på 90-, 80- og 70-tallet. Den yngste er presidenten, Anne Marie. Hun forteller at om snittalderen i klubben er høy, så er de opptatt av samtiden, fremtiden og ungdommen! Det er en levende, spennende bevegelse med bredde og engasjement.

Da klubben ble stiftet i 1981 var Tønsberg vår fadderklubb. Egil Nilsen og kona Wenche hadde blitt utfordret til å stifte klubb på Nøtterøy. De fikk med seg en gruppe på 16 stykker. Men til forskjell fra Tønsberg, ble Nøtterøy en klubb både for menn og kvinner.

Mange som leser dette vet hva denne klubben har bidratt med av innsats og av penger til ungdomsarbeidet i Nøtterøy menigheter, og til KFUK/KFUM gjennom disse 40 årene, sier Anne Marie. I tillegg til det lokale engasjementet driver Y's men også et stort internasjonalt arbeid. Gudbrand og Egil nevner i artikkel på kirkens nettside at «det skulle vise seg at klubben ble en

stor inspirasjonskilde til å ta aktiv del i viktig ungdomsarbeid, i samarbeid med KFUM-KFUK som var og er vår viktigste samarbeidspartner» Takket være inntektsbringende prosjekter har klubben bidratt med betydelige beløp til det lokale ungdomsarbeidet pluss til Tjøme, Tønsberg og Slagen.

Samme dag som klubben på Nøtterøy ble stiftet ble vennskapsklubben i Søndre Bjert i Danmark stiftet. De har hatt mye glede av hverandre i disse 40 årene. Mange og gode vennskap er etablert. Flere Nøtterøyspeidere har opplevd dansker fra Søndre Bjert som ledere og på leire.

I gave til 40 års-dagen fikk klubben et plommetre av Søndre Bjert. Dette treet ble 12.9. plantet på Knattholmen, hvor det forhåpentligvis vil gi glede til kommende barn og unge. Treet er et symbol på vennskapet mellom klubbene, og på liv og frukt inn i fremtiden. For videre lesing anbefaler Anne Marie den hele og omfattende artikkel, skrevet av Gudbrand og Egil, som ligger på kirkens nettside, kirken.no/faerder.

Klubben har møter hver 14. dag med aktuelle temaer og foredragsholdere på programmet. Du er velkommen som gjest! Ta gjerne kontakt med Anne Marie Halvorsen på 90760087.

Egil Nilsen døde 3. november, etter at artikkelen ble skrevet.

Et tre som bærer håp og glede

Julens dekorasjoner er full av symbolikk. I Hvasser kirke går ikke pyntingen upåaktet hen.

TEKST: Kjell-Richard Landaasen og Den norske kirke ILL.: Den norske kirke

På Hvasser samler Trine Øyen hvert år en gjeng barn til å pynte treet. Årets juleverksted vil finne sted 16. desember klokka fem.

– Vi ser over den julepynten vi har, reparerer det som trengs og lager ny. Og hvert år føyer vi til nye ledd på lenka vår. Vi har som mål at den skal gå rundt kirka, forteller Trine.

– Også skravler vi og koser oss slik vi pleier å gjøre.

– *Dette er barnas dag. Tør du virkelig slippe dem løs på selveste juletreet?*

– Å jada! Det startet med at jeg skulle pynte jule-treet og oppdaget at det var bare tjue kuler og litt glitter til et to meters tre. Og da måtte vi jo ha med barna, så de både kunne lage pynt og få pynte. Det var en fin anledning til å dra med barna inn i kirkerommet, sier Trine, og forteller at ungene leker, synger i mikrofon og har fullt show.

– De får lov til å undersøke kirken, leke gjemsel og klatre på prekestolen.

– *Da tillater man kanskje at pynten henger litt på halv tolv også?*

– Jaja, vi har nok ikke hatt noe rett juletre noen gang. Og det morsomste er å se på det etterpå. For alle vil klatre opp på prekestolen og henge opp der. Da blir det sidetungt, da.

Trine forteller at juleverkstedet er åpent for alle.

– Det er fra null til hundre, pleier jeg si. Det er noen bestemødre og fedre som følger barnebarna. Også blir det gløgg og rød saft, og så baker vi pepperkaker, som ungene får med seg hjem etterpå.

– *Og så har dere en helt egen spesialitet...?*

– Ja. Juleengler, som vi lager av gamle salmebøker.

De klippes, brettes og limes forsiktig, og slik får gamle salmer fly på ny. Og hvem vet, er man riktig snill – eller kanskje bare helt normal – så får man kanskje med seg en engel hjem også.

Stjerne

Stjernen i toppen av treet symboliserer stjernen over Betlehem som vismennene så og fulgte for å finne Jesus. Antall spisser på stjernen har ulik betydning: Fire spisser minner om formen på et kors. En stjerne med fem spisser kalles et pentagram og minner oss om Jesu fem sår på korset; i hendene, føttene og i siden. En stjerne med seks spisser kalles heksagram. Dette er Davidstjernen.

Lys

Jesus da "Jeg er verdens lys. Den som følger meg skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys" (Joh 8,12).

Han sa også "Dere er verdens lys". Lyset trengs, og særlig i mørketida. Å tenne lys er en måte å be på. Lyset minner oss om at det finnes håp.

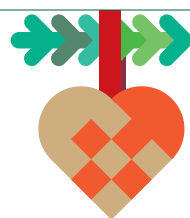
Hvem vil du tenne lys for?

Julekule

Julekulen ser ut som en liten jordklode og minner oss om at vi er en del av et stort fellesskap og har ansvar for alt livet på jorda. Vi vet at kloden på mange måter er like skjør som de skjøre kulene vi pynter treet med.

**Vil du dele noe av det du har
og gi en gave til for eksempel Kirkens Nødhjelp?
Vipps #2426**

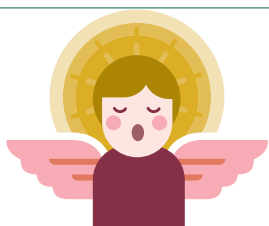

Julekurv

For å flette en julekurv trenger man to typer papir.

Hva med å flette en kurv med rødt og avisapir?

Avisen fra en av dagene dette året symboliserer vår verden, vår uro, vår frykt og alt vi strever med. Det røde papiret er kjærlighetens farge og minner oss om Guds kjærlighet som gjennomstrømmer alt.

Engel

Visste du at engler som oftest sier "frykt ikke" eller "vær ikke redd"?

Det sa de også til gjeterne på Betlehemsmarkene da de fortalte at Jesus var født. Englene på juletreet minner oss om Guds nærvær også de dagene vi er redde og om det gode budskapet: "I dag er det født dere en frelser i Davids by, han er Messias, Herren" (Luk 2,11).

Julelenke

Vi hører sammen slik de ulike sirklene i en julelenke henger i hverandre. Vi er en del av den verdensvide kirka, men også en del av Guds skaperverk sammen med alt som lever på jorda. I denne tida blir vi minnet om at vi trenger hverandre og fellesskapet.

Hvem trenger at du viser nestekjærlighet?

La Grace få fylle fem år

Akkurat nå ligger Grace trygt i mammas armer etter en trygg fødsel, bare en dag gammel. Dessverre er tallene dystre, mange barn i Afrika lever aldri til de blir fem år.

TEKST: Anette Torjusen/Kirkens Nødhjelp FOTO: Håvard Bjelland

Innerst i kroken på fødeavdelingen hører vi små forsiktige grynt. Da vi titter inn ser vi at det er Grace som er i ferd med å våkne. Hun ligger trygt i mammas favn på en av sengene i salen. Bare timer har gått siden hun ble født.

– Jeg kjenner meg så lykkelig, Grace er mitt første barn, og det er så mye større enn jeg hadde forestilt meg. Jeg håper hun får en trygg og god fremtid, det er alt jeg ønsker meg, smiler mamma Anita Lamisoni (24).

Høye dødstall

Grace er født i Malawi, på fødeavdelingen til hel-sesenteret Mbwatarika, som Kirkens Nødhjelp har bygd. Alt er godt og trygt for Grace nå, men utenfor veggene venter et hardt liv og en bein-hard statistikk. Mer enn nitti prosent av barn som dør før de fyller 18 år, overleverer ikke sin femårsdag.

Malawi er et av verdens fattigste land, som står i mange kriser. Akutt vannmangel, tørke og flom gjør at tilgangen til mat er kritisk. Så kritisk at Grace har femti prosent sjanse for at veksten hennes blir hemmet før hun fyller fem år. I tillegg har pandemien også gitt et voldsomt oppsving i antall barneekteskap og tenåringsgraviditeter. I noen områder har dette doblet seg.

14.000 barn dør daglig

Selv om tallene for barnedødelighet har gått kraftig ned, er de fortsatt dramatiske. I 2019 døde det 14.000 barn i verden under fem år, hver eneste dag. Og hvor du blir født har mye å si. Barne-dødeligheten er ni ganger høyere i Afrika enn i Europa.

En god start på livet begynner med en trygg fødsel, derfor har Kirkens Nødhjelp bygd fødeavdelinger flere steder i Malawi. Samtidig som vi sørger for gode jordmødre. Da Grace ble født var det Hilal Wasil (27) som var jordfar på vakt. Han tok imot

Grace og hjalp Anita gjennom sin første fødsel. Og Anita kan ikke få fullrost ham.

– Jeg følte meg både trygg og ivaretatt, så nå kan jeg faktisk si at jeg hadde en fin fødsel, selv om den var lang og vond.

Hilal, som også er ansvarlig for svangerskapskontrollene, kan ikke få understreket nok hvor viktig det er å komme seg til en fødeavdeling. Han rykker også ut på motorsykel til mødre som ikke når frem i tide.

– Vi ser at mange går over tiden, aborterer eller får massive blødninger etter fødsel. Derfor er det så viktig at gravide og nybakte mødre blir fulgt opp.

Vi ser at
mange går over
tiden, aborterer eller
får massive blødning-
er etter fødsel.

Hilal Wasil, jordfar

Tøff fødsel for Maria

Anita får bare en natt på sykehus før hun må reise hjem, det er mange som skal føde og kamp om plassene. Totalt dekker fødestuen 3000 husholdninger.

Vi skal snart feire jul, i takknemlighet og glede over Jesu fødsel. En fødsel som mest sannsynlig var en tøff erfaring for unge Maria. I en stall, i en fremmed by, langt borte fra familien. Hadde hun en fødselshjelper?

Jesus overlevde både fødselen og flukten den lille familien måtte legge ut på. Vi antar spedbarnsdødeligheten var stor. Jesus overlevde på tross av den urolige verden han ble født inn i. 2000 år etterpå vet vi at nyfødte under 28 dager står for nesten halvparten av dødsfallene blant barn under fem år. Mange fødes fortsatt i krig, konflikt, vannmangel, sult og fattigdom.

Oppdraget til Kirkens Nødhjelp er å redde liv og kreve rettferdighet for disse, slik de gjør i Malawi. De vil være med og gi nyfødte Grace og andre barn en trygg fremtid. Sammen med deg og dem kan Kirkens Nødhjelp bygge flere fødeavdelinger og sørge for tilgang til mat, rent vann, vaksiner og utdanning. Sammen forandre. Slik at flere får fylle fem år.

KIRKENS NØDHJELP

Vipps et valgfritt beløp til
2426.

Send GAVE på **sms**
til 2426 og gi 250
kroner.

Gave-

En gave. Anita Lamisoni har akkurat født sitt første barn. – Hun har fått navnet Grace, for hun er både en gave og en nåde, forteller den stolte moren. Hilal Wasil (under) er jordfar på fødeavdelingen ved helsesenteret som Kirkens Nødhjelp har bygd. Her sjekker han at alt er vel med Grace etter fødselen noen timer tidligere.

PÅ KIRKEBAKKEN

FOTO: Berne Heilo

HVASSER

Praten er i gang

Formiddagstreffet i Hvasser kirkestue annenhver mandag kl 11.30 er endelig i gang igjen. Det serveres smørbrød, kaffe og kake, og åresalg dekker utgiftene. Overskuddet går for det meste til utstyr til kirkestua.

Tanken er at dette skal være litt uformelle samlinger, favne alle og la praten gå, men med program enkelte ganger, som sang og musikk, allsang og andakter. Det er også anledning til å få fotpleie for de som ønsker det. Under siste møte før bladet gikk i trykk, var om lag tyve gjester samlet til et etterlengtet påfyll, både sosialt, åndelig – og i kaffekoppen.

FOTO: Torill Helene Heida landaasen

TEIE

Lørdagskafeen starter opp igjen

Lørdagskafeen i Teie kirke starter opp igjen! Etter en pause under pandemien møtes vi igjen lørdag 29. januar kl 11.30 til fest med pizza og bløtkake. Vårens øvrige samlinger blir 26. februar, 26. mars og 23. april.

Lørdagskafeen er et møtested for mennesker med nedsatt funksjonsevne og deres venner, og samler omkring 50 besøkende hver gang til fellesskap, mat og kaffe, musikk, dans og gudstjeneste. Lørdagskafeen er et samarbeid mellom Færder kirkelige fellesråd, Tønsberg kirkelige fellesråd og Sidebygningen som er et samarbeid mellom Tønsberg og Færder kommune.

FOTO: Marita Machintosh

TJØME

ABBA-suksess på Tjøme

Tjøme Soul Children hatt knallsuksess med ABBA-musikk. 12. september hadde de konsert for en full kirke, og suksessen ble dermed gjentatt 20. oktober – til stor glede! Nå ser de fram til å skape Disney-magi neste år. Er du mellom 10 og 16 år er du velkommen med. Vi øver onsdager kl 15.00 - 16.30 i Tjøme kirke.

FOTO: Torill Helene Heida landaasen

TORØD

Julemesse på Torød

Tradisjonen tro ble det i også år julemesse på Torød. Messen samlet mange til utlodning, mat og fellesskap, og ga et godt bidrag til menighetsarbeidet. Et høydepunkt for store og små! På bildet ser vi ildsjelene Marit Hauge Kristiansen (t.v) og Torbjørg Eide servere vafler.

FOTO: Jon Andresen

NORGE

Maud Angelica Behn for Kirkens Nødhjelp

Kirkens Nødhjelp sin serie med kunstnertegnede geiter fortsetter, og i år er geita laget av Maud Angelica Behn. Hun er en sterk stemme for psykisk helse, og bruker sin kunstneriske stemme til å hjelpe mennesker i nød.

Geita er en gave som fortsetter å gi. Den gir melk, ost, naturgjødsel – og liv til enda flere geiter. Inntektene kan en familie bruke på andre matvarer, skolegang, helsetjenester og klær. Denne gaven kan forandre verden for en bonde og hele familien.

Kjenner du noen som har alt? Gi en symbolgave til jul, gi en geit! Gavekort finner du på kirkensnodhjelp.no.

TEIE OG TJØME

Et stort løft for kirkemusikken

Både Tjøme og Teie kirke får nye flygler til jul. I Teie har de slitt med å få flygelet til å holde på stemmingen. Flygelet er like gammelt som kirken, 44 år, brukes masse på korøvelser og gudstjenester og må nå skiftes ut etter mye og relativt hard bruk – det faller og blir surt nesten med det samme. I Tjøme kirke har det i mange år vært ønske om flygel, og tidligere i år ble det opprettet en flygelkomité som har jobbet målrettet for å samle inn penger.

Kantorene Ingunn Aas Andreassen og Vanja-Therese Langnes har jobbet med menighetsråd, fellesråd og stiftelser for å realisere drømmene. Det ble derfor stor glede da Sparebankstiftelsen kunne støtte Teie med 215 000,- og Tjøme med 150 000,-. Fellesrådet ga begge menighetene 250 000,- hver, og Tjøme kom så i mål gjennom privat innsamling.

Kantorene innhentet anbud og prøvespilte ulike flygler, og snart kommer et egnet Yamaha S5X på plass i Teie og et Schimmel Classic 189 i mørk valnøtt i Tjøme. Takk til kantorene for godt samarbeid, og igjen takk for støtte fra Sparebankstiftelsen!

Søndag 13. februar har Tjøme gledden av å invitere til innvielseskonsert med Wolfgang Plagge og Henrik Syse. Det blir fri entré og kake til alle!

LES MER I VÅRE KANALER

På [Instagram](#) kan du se hvordan Britt Flaatten og Nøtterøy menighet varter opp konfirmantene. Nam!

På [Facebook](#) kan du se hva som skjer i og rundt kirkene våre – som da Tjøme feiret høsttakkefest med markens grøde.

På [nettsidene](#) våre ser du at misjonsutvalget på Nøtterøy samlet inn 20 000 kroner til helse og utdanning på Filippinene.

På Kirkens Korskole på [Youtube](#) kan du se en promo-video for Guttekorset.

OM FREMTIDENS KIRKE

Kirkerådsleder Kristin Gunleiksrud Raaum (bildet) talte ved åpningen av Kirkemøtet 2021 den 11. november. Overskriften for hennes tale var «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Spørsmålet er hentet fra Bibelen, og er et Jesus flere steder stiller mennesker han møter. Raaum viste til at dette spørsmålet underbygger kirkens arbeid i mange aspekter, og knyttet det til ny strategi for Den norske kirke som Kirkemøtet skal vedta. Strategien er overordnet, og peker retning for hva Kirkemøtet ønsker at kirken skal være for den enkelte, for samfunnet og som organisasjon i årene fremover.

– Temaområdet «Kirken for den enkelte» er livsløpskirken, som døper, konfirmerer, vier og legger i grav. Og det er den diakonale kirken: den som møter hvert enkelt menneske med Jesu åpne spørsmål og som bygger fellesskap, sa Raaum. – Det samme spørsmålet stiller vi til samfunnet, både i landet som helhet og i lokalsamfunnet: Hva trenger dere at kirken gjør akkurat her? Hva vil dere at vi skal gjøre for dere, her på stedet?

Raaum pekte på at svært mange gode prosjekter er blitt til på denne måten, gjennom samskaping med kommunen og andre aktører for å ivareta viktige oppgaver i lokalsamfunnet.

– Å satse på kirke er god distriktpolitikk og god inkludering. Dere kan regne med oss, sa Raaum, med adresse til politikerne. – Kirken er skaper lokal tilhørighet, og bidrar til at folk får lyst til å bo der de bor. Gjennom fellesskap, kulturarbeid, diakonalt arbeid, og at det skapes rom for tro. Det skjer over alt: kirkene åpnes og brått er de fulle av folk og av lys, sa Kirkerådets leder, og viste til raskatastrofen i Gjerdrum og tragedien i Kongsberg.

Raaum pekte på kirkens særskilte rolle som en arena der det snakkes åpent om opplevelsen av frykt og meningsløshet som mange sitter med i etterdønnningene av krisesituasjoner, og hvor det pekes på håpet.

Raaum satte også kirkens klimaansvar på agendaen.

– Det er alvor. Det har vært alvor lenge, sa kirkerådslederen om klimakrisen. Hun var krystallklar: Klima handler om rettferdighet.

– Det har bibelen lært oss og derfor må kirken engasjere seg. Vi må feie for egen dør.

Raaum trakk fram en rekke tiltak Den norske kirke har og skal gjennomføre for å minske sitt klimaavtrykk. Blant dem er elektrifisering og ENØK-tiltak på bygg, innkjøp og anskaffelser, gjenbruk, kapitalforvaltning og klimakompensasjon. Den norske kirke har også endret sin reisepolicy kraftig og tar sikte på å kutte utslippene fra reising med 50 % innen 2030.

Tekst og foto: Den norske kirke

28. november

1. søndag i advent, Matteus 21,10-17

Teie kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp, nattverd. Lys Våken deltar, søndagsskolen inviteres

Tjøme kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp, nattverd. Lys Våken deltar

Nøtterøy kirke kl 11: Musikkgudstjeneste med Færder Vocalis. Kirkekafe og pepperkaker

Nøtterøy kirke kl 18: Lysmesse. Konfirmanter deltar

05. desember

Andre søndag i advent,

Johannes 16,21-24

Nøtterøy kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp, nattverd

Hvasser kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp, nattverd

Teie kirke kl 17: Lysmesse. Nattverd. Konfirmanter deltar

Torød kirke kl 19: Lysmesse. Nattverd. Konfirmanter deltar

12. desember

Tredje søndag i advent,

Johannes 5,31-36

Teie kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp, nattverd

Tjøme kirke kl 16: Julespill-gudstjeneste

19. desember

Fjerde søndag i advent, Matteus 1,18-25

Torød kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp, nattverd. Kirkekafe

Tjøme kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,

Med forbehold om endringer.
Se www.kirken.no/faerder for
oppdatert kalender

GUDSTJENESTER I FÆRDER

nattverd. Kirkekaffe

24. desember

Julaften, Lukas 2,1-20

Nøtterøy kirke kl 13: Gudstjeneste.
Guttekoret

Nøtterøy kirke kl 14.30: Gudstjeneste.
Barnekanoriet

Nøtterøy kirke kl 16: Gudstjeneste
Veierland kirke kl 13.30: Gudstjeneste

Torød kirke kl 14.30: Gudstjeneste. As-
pirantkoret

Torød kirke kl 16: Gudstjeneste. Kor-
gruppe

Teie kirke kl 14.30: Gudstjeneste. Nøt-
terøy Skolekorps

Teie kirke kl 16: Gudstjeneste. Korgruppe
Tjøme kirke kl 13: Gudstjeneste. Tjø-
mebarna

Tjøme kirke kl 16.15: Gudstjeneste
Hvasser kirke kl 14.30: Gudstjeneste

25. desember

Juledag, Johannes 1,1-14

Tjøme kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Nøtterøy kirke kl 13: Gudstjeneste,
dåp, nattverd. Færder Vocalis deltar

26. desember

Stefanusdagen, Johannes 16,1-4a

Torød kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Hvasser kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

01. januar

Nyttårsdag, Matteus 18,19-20

Tjøme kirke kl 11: Gudstjeneste,
nattverd

02. januar

**Kristi åpenbaringsdag,
Johannes 12,42-47**

Teie kirke kl 11: Gudstjeneste, nattverd.
Tema: Misjon

Nøtterøy kirke kl 11: Dåpsgudstjeneste
med ekstra plasser

09. januar

**Andre søndag i åpenbaringstiden,
Johannes 1,29-34**

Torød kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Teie kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Nøtterøy kirke kl 11: Gudstjeneste,
dåp, nattverd

Fredtun kl 16: Gudstjeneste. Merk ste-
det!

16. januar

**Tredje søndag i åpenbaringstiden,
Johannes 1,15-18**

Nøtterøy kirke kl 11: Gudstjeneste

Hvasser kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Teie kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Nøtterøy kirke kl 11: Gudstjeneste,
dåp, nattverd

23. januar

**Fjerde søndag i åpenbaringstiden,
Lukas 13,10-17**

Tjøme kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,

nattverd

Torød kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Nøtterøy kirke kl 11: Gudstjeneste,
dåp, nattverd

Teie kirke kl 18: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

30. januar

**Femte søndag i åpenbaringstiden,
Johannes 5,1-15**

Teie kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Tjøme kirke kl 19: Gudstjeneste, nattverd

06. februar

**Sjette søndag i åpenbaringstiden,
Markus 13,21-27**

Nøtterøy kirke kl 11: Gudstjeneste,
dåp, nattverd

Hvasser kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

Torød kirke kl 11: Gudstjeneste,
nattverd

Teie kirke kl 11: Gudstjeneste, dåp,
nattverd

13. februar

Såmannssøndag, Matteus 13,24-30

Tjøme kirke kl 11: Gudstjeneste,
nattverd

Teie kirke kl 11: Temagudstjeneste med
konfirmanter. Dåp, nattverd

Nøtterøy kirke kl 11: Temagudstjeneste
med konfirmanter. Nattverd

TEKST: Ellen Haga,
trosopplæringleder i Færder

FOTO: Arkiv

ILL.FOTO: iStock

Midt i alt som er

Hold mitt hjerte, hold min sjel, synger radioen. Kan ikke noen bare komme og holde i meg og mitt, kjenner hun. Så krøller hun seg sammen i sofaen. Barna er lagt. Hele huset er et eneste kaos av leker og liv, hverdags-tilstander og hverdagsgjenstander. Hun kjenner en tåre presse seg frem. Hun hadde alltid visst at livet besto av flest hverdager, det var greit nok det. Det var bare den følelsen av hvor uendelig hverdagslig og grått og umagisk det kunne være.

De hadde krangla. Om filleting, egentlig. Barna ville ta frem julekrybba alt nå og hun hadde sagt nei, at den var i veien og absolutt ikke trengtes på kjøkkenbenken nå. De hadde pakka den ut uansett, lekt med figurene, funnet frem noen flere som fikk være med i stallen. Det var egentlig ganske fint. Gjeterne hadde fått selskap av to blå Kinderegg-figurer og de tre kongene var blitt til et reelt lag av legomenn og enhjørninger og dukker som alle ville se det nyfødte barnet og gratulere foreldrene.

Så hadde leken blitt voldsom og selveste Jesusbarnet hadde falt på gulvet og knust.

«Skjerp dere!» hadde hun hylt, «Jesus er ikke til å leke med! Dere skulle latt ham være i fred! Han er knust på grunn av dere, og han var den eneste Jesusen vi hadde! Hvem skal fylle krybba nå?»

Alt som skulle bli så fint og smooth, ting de hadde gleda seg til å gjøre sammen. «O jul med din glede», sang radioen. «Åh, jul, trigg min vrede», kjente hun.

Eller avmakt, rettere sagt. Nå hadde de holdt ut og holdt om i nesten ett og ett halvt år, gjennom hele pandemien, og gleda seg til nettopp ...hverdager. Gleda seg til mange folk på samme sted, til å ta inn flere, og ta opp igjen kontakten med venner og familie. Til mer frihet.

Nå var det hele litt overveldende. Når hverdagen kom gikk hun rett i sammenligningsmodus, og tapte alle målinger helt suverent. Det var så mye som skulle innfris. Så mye som ikke ble som hun hadde sett det for seg. Hun tenkte at sånn måtte det ha vært for flere før henne. Noe som var tenkt godt, men som bare ikke hadde funka. Og en slags plan B, noe nytt som måtte til, for å redde situasjonen. Alle som noen gang hadde levd måtte vel en gang ha ønska seg det samme: En helt uventa og høyst uvanlig løsning på det de alle hver på sitt vis strevde med.

Litt rot måtte hun få unna før hun la seg. Hun samla papirsøppelet. Uåpna konvolutter i bunker, samla opp gjennom hele uka. Kirkens Nødhjelp sto det på logoen. Det var noen hender... eller var det vinger? De er lilla hele året, tenkte hun, her hjemme er det bare lilla rett før jul. Inni konvolutten lå det et brev, en fortelling om en ung mor i en hverdag uten mat og vann, med rikelig av håpløshet. Vipps til 2426, sto det. Send SMS med kodeord LIV og GAVE. Hun grøssa. Hva slags liv hadde dama i brevet fått i gave?

Hun fant seg en kopp i kjøkkenskuffen, og gikk til kjøleskapet. Hun hadde ikke lyst på kaffe så seint, og ville ikke drikke mer søtt heller. Det ble vann fra kjøkkenkrana. Dama i brevet mangla vann. Mest trolig mangla hun kran og kjøkken også.

Hun burde komme seg i seng, hun visste at dagen i morgen ville kreve masse av henne. Samtidig var det så deilig

med den lille stillheten og tankefriheten hun fikk når hun ikke sovna idet hun la ungene.

De hadde krangla om kildesorteringa. Om potetgullposen skulle i plast- eller restavfallet. Den med sånnfolie på innsida. Like påståelige hadde de vært, og helt uforsonlige. Masse dumme ting ble sagt, og ingen klarte å gjøre ordene usagt.

Så ble det sånn ekkel stillhet på kjøkkenet. Ikke den gode, den de alle kunne hvile i. En kald og hard og evigvarende stillhet, kjentes det ut som. Filleting. Ikke rart det blir krig i verden når vi ikke engang klarer å diskutere søppelsortering uten å krangle. Og hun som hadde verdens fineste unger.

De snakket ofte om klimaet. Hvordan tror du verden ser ut når vi blir store, mamma? hadde ungene spurt. Hun visste de var redde iblant, når avisene og TV fortalte om plast i havet og ørkenspredning og havstigning. De hadde solgt de gamle lekene sine utenfor butikken i høst, og gitt til organisasjoner.

Hun hadde svart tappert, det var det hun var blitt enig med seg selv om at de trengte å høre: «Å, det finnes så mange milliarder mennesker på denne vakre planeten, klart vi sammen finner en løsning!»

Innimellom trodde hun selv litt på det svaret. Eller, trodde og trodde... mer håpet, egentlig. Hun håpet at forandringer skulle skje. At mange nok ville jorda og hverandre vel. Var hun i stand til å gjøre det selv? En mor jord som ordnet opp slik mødre ofte gjør. Hvis mor jord er som meg, klarer hun ikke å kvikk-fikse alt helt alene, selv om hun gjerne ville, tenkte hun. Hvor var bestemor jord, forresten? En eldre og klokere utgave av kloden som kom til syne, mektig og sterk og usårbar, med ressurser nok til alle. For en galskap å overlate mor jord til akkurat menneskene, tenkte hun. Hadde de det i seg, det som skulle til? På det beste er jo mennesker helt fantastiske.

Og bare noen ganger er vi helt bønn i bøtta. Klin kokos.

Egentlig var det fint at menneskene hadde den daglige driften av jorda. De skulle klare utfordringen å forvalte naturen og alle ressursene til beste for alle. De skulle klare oppdraget.

Såne kveldstanker ble ofte høytravende og filosofiske. Hun samla juicekartongene, bretta den tomme kattermat-esken og tenkte på hvordan det hele hang sammen. Følelsen av å ville det gode, men ikke alltid få det til. Følelsen av å trenge flere forsøk og nye sjanser. Errare humanum est, hadde hun lært på studiet for mange år sida. Å feile er menneskelig. Hun kjente fortsettelsen av sitatet også. Å tilgi er guddommelig.

Ja, godt det kunne være en arbeidsfordeling, tenkte hun. En grei avtale, egentlig. Menneskene kunne prøve og feile, ja altså, virkelig forsøke da, sitt aller beste, og når det ikke gikk, kunne hjelpen og støtten og det lille ekstra trå i kraft. Godt konsept. Hvem hadde egentlig tenkt ut det?

Hun var trett nå. Men gladere, mer lettet, enn i stad. Hun så at alt hun var sliten av også var selve livet hennes, og at hun ikke ville bytta med så mange andre. Hverdagene hadde et lys over seg, og hun håpet at både hennes unger og alle verdens barn engang skulle kunne kjenne det sånn. Deilig er jorden, sang det i henne. Vi er ikke alene med ansvaret, tenkte hun. Det finnes håp. Selv når Jesus er knust og ikke lenger er i krybba. Særlig da.

Jul med din glede

KIRKENS
KORSKOLE
NØTTERØY

+ ONSDAG 8. DESEMBER
+ KL. 19:00
+ NØTTERØY KIRKE

SWINGING CHRISTMAS

+ NØTTERØY UNGDOMSKANTORI
+ BILLETT PÅ TICKETCO OG I DØRA

Denne kvelden får vi alle de deilige jule-
sangene som er fulle av juleglitter og blå
toner. Det blir også sanger med masse rytme
som gir deg den gode glade julestemningen.

+ MANDAG 13. DESEMBER
+ KL. 07:30
+ NØTTERØY KIRKE

LUCIA- MORGEN

+ BARNEKANTORIET
+ UNGDOMSKANTORIET
+ JAN ROSENVINGE: klaver
+ KRISTIN VOLD: dirigent
+ FRI ENTRÉ

Det blir klare stemmer og varme hjerter.
Velkommen til Luciamorgen!

BILLETTFORMASJON:

Kr 200/kr 100 selges på TicketCo fra 15. nov.
Pris i døren på konsertdagen er kr 250 /kr 150.
Plass på galleriene selges i døren.

+ SØNDAG 12. DESEMBER
+ KL. 17:00 OG 19:00
+ NØTTERØY KIRKE

KORSKOLENS JULEKONSERT

+ BILLETT PÅ TICKETCO OG I DØRA

Julen står for døren. Unge stemmer fyller
rommet, og gleden og forventningen over
julen som sangerne formidler treffer oss
rett i hjertet.

Barnekantoret og Ungdomskantoret
Guttekoret og Aspirantkoret (17:00)

+ 1. SØNDAG I ADVENT (28. NOV)
+ JULAFTEN & 1. JULEDAG
+ NØTTERØY, TORØD & TEIE KIRKE

JULENS GUDSTJENESTER

+ FRI ENTRÉ

1. SØNDAG I ADVENT kl 11:00. Nøtterøy kirke
Musikk gudstjeneste med Færder Vocalis,
korsang, salmesang, instrumentalmusikk,
tekstlesning og musikalisk bønnvandring.

JULAFTEN – Vi synger julen inn!

13:00 Guttekoret synger i Nøtterøy kirke.
14:30 Aspirantkoret synger i Torød kirke.
14:30 Barnekantoret synger i Nøtterøy kirke.
16:00 Ungdomskantoret synger i Teie kirke.

1. JULEDAG kl 13:00 Nøtterøy kirke
Høytidsgudstjeneste med Færder Vocalis.

Jul på Tjøme og Hvasser

Søndag 28. november kl 18.00

Julekonsert med Gospelkoret Joyful i Tjøme kirke. Fri entré

Søndag 5. desember kl 18.00

Vi synger julen inn med alle Tjømes kor i Tjøme kirke. Fri entré

Lørdag 11. desember kl 17.00

Julekonsert med Nøtterøy musikkorps i Tjøme kirke

Søndag 12. desember kl 16.00

Julespillet "Det skjer i disse dager" i Tjøme kirke. Fri entré

Tirsdag 14. desember

Julekonsert med Tjøme skolemusikk i Tjøme kirke

Torsdag 16. desember kl 19.00

Julekonsert med Tjøme korforening og Corvus i Hvasser kirke

Søndag 2. januar kl 19.00

Nyttårskonsert med Filip og Jon Berg Eriksen (sang) og Hallvard Vonen (piano) i Tjøme kirke

Musikk i julegudstjenestene:

Julaften kl 13.00 i Tjøme kirke:

Tjømebarna og Astrid Olava Skogbakke

Kl 14.30 i Hvasser kirke:

Vegard Lurud Dahl

Kl 16.15 i Tjøme kirke:

Rein Alexander, Maia Sofie Berg Karlsen
og Dorothea Pande Herlofsen

1. Juledag i Tjøme kirke kl 11.00:

Solist Randi Gunhildstad

Færder 5.1 som lydavis

Vi har et spennende samarbeid med KABB, Kristent arbeid blant blinde og svaksynte, som leser Færder 5.1 inn som lydavis.

Du kan få det helt gratis, rett hjem på cd eller som lenke til podcast.

Kjenner du noen svaksynte eller lesehemmede?

Tips dem og ta kontakt med KABB på kabb.no.

Liker du å synge?

På Tjøme har vi flere gode muligheter:

Tjømebarna for alle i 1.-4. klasse

Øver tirsdager kl 13.00-14.00
på Lindhøy skole

Tjøme Soul Children for alle mellom 10-16 år

Øver onsdager kl 15.00-16.30
i Tjøme kirke

Gospelkoret Joyful for alle fra 16 år og oppover

Øver torsdager kl 18.30-21.00
i Tjøme kirke

HAR DU SANGGLADE BARN?

Har du barn som er glad i å synge? Korskolen er åpen og tar inn barn mellom 5 og 12 år. Korskolen har kor for alle. Vi øver på Nøtterøy og deltar i musikk-gudstjenester og holder egne konserter. For de yngste er det fokus på rim, regler og sangleker. De eldre barna lærer sangteknikk, ulike repertoarer og alle får venner for livet.

VÅRE BARNEKOR TAR I MOT NYE BARN NÅ!

Infantima – barn til og med 1. klasse (i følge med voksen)
Aspirantkoret – gutter og jenter 2. og 3. klasse
Guttakoret – gutter fra 3. til 7. klasse
Barneskolekor – jenter fra 4.-7. klasse
Velkommen til neste øvelse!

KONTAKTINFO DIRIGENTER:
Kristin Vold (Guttakoret, Barnekanthoriet)
kristin.vold@faerder.kirken.no
975 21 548

Ingunn Aas Andreassen (Aspirantkoret)
ingunn.aas.andreassen@faerder.kirken.no
Tlf. 479 74 935

Sonja Thoranes (Infantima)
sonja.thoranes@faerder.kirken.no
Tlf. 970 65 765

PÅ TIDE MED HUSVASK?

- ✓ HUSVASK
- ✓ FASADEVASK
- ✓ TERRASSER
- ✓ VINDUSVASK
- ✓ TAKVASK

★ SPESIALTILBUD / HØSTKAMPANJE:

**VI GIR DEG HELE
1.000,- kr. I RABATT
PÅ 1. FASADEVASK!**

OPPGI VERDIKODE VED
BESTILLING: **123RENT**

**GRATIS
BEFARING**
☎ 314 14 123

Uterenhold
3160 STOKKE
☎ 314 14 123

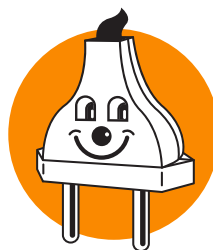
uterenhold.no

BUDBIL · VARETAXI · EXPRESSBUD
VARETRANSPORT · FLYTTETRANSPORT

☎ 916 86 592

TC-BUDET.NO

Elektriker
Per Johansen as

Smidsrødveien 110
3120 Nøtterøy
Tlf. 33 32 20 94
Servicetlf. 982 38 920
E-post: mail@perjohansen.no
www.perjohansen.no

Klemmetsby-Firing
BEGRAVELSESBYRÅ - NØTTERØY & TJØME

Alltid her for deg!

Behjelpelig hele døgnet

Tlf: 33 38 47 00

klemmetsby-firing.no

Kirkeveien 185, 3140 Borgheim

SNITTER · KOLDTBORD · SELSKAPSMAT

Tunsberg
MATHUS & MIDTLØKKEN CATERING

Ring oss for bestilling på ☎ 33 31 69 52 · Vi tilbyr hjemkjøring
www.tunsbergmathus.no

Senk skuldrene med en
stemningsfull julekonsert!

NØTTERØY
KULTURHUS

BUGGE WESSELTOFT

IT'S SNOWING ON MY PIANO

TIR 21. DES KL. 18.00

WWW.NØTTERØY.KULTURHUS.NO

 **Tjøme & Hvasser
Elektriske AS**

Tlf. 950 34 000
Haugsjordet 1, 3145 Tjøme
post@th-elektriske.no

NØTTERØ STENHUGGERI

Høy kvalitet – lav pris

 Stort utvalg av

- GRAYMONUMENTER
- KJØKKENBENKPLATER
- PEISPLATER

BJARNES
GULLSMIE

Kontakt oss på 33 40 10 50

LUISA BYGG AS
luisabygg.no

☎ 90 66 89 22 ✉ post@luisabygg.no

 **LUISA
TREFIBER-
ISOLERING**

**FÆRDER
BEGRAVELSESBYRÅ**

24t vakt ☎ 911 94 099
www.faerderbegravelsesbyra.no

SPAR

Spar Føyland

ALLTID GODE TILBUD HOS SPAR

VESTFOLD ØKONOMISENTER AS

Autorisert regnskapsførerselskap
MEDLEM Regnskap Norge

Stensarmen 16, 3112 Tønsberg
Telefon: 33 50 29 40 • e-post: jantore@vosas.no

Forretningsførsel • Regnskap • Økonomistyring

 **Nøtterøy
Elektriske as**

Tlf. 33 35 20 00 www.notteroy-elektriske.no

Oppdag mulighetene hos... **elektromiljø**

Din annonse synes!

Som annonsør i Færder 5.1 vil ditt budskap bli levert i postkassen til **alle Færders innbyggere** – inkludert våre sommergjester! I tillegg støtter du den lokale frivilligheten som gir hele storfamilien trygge møteplasser hele uken.

Ta kontakt på annonse@redaksjonsrommet.no

R.
Redaksjons-
rommet

Vi har laget magasinet du har i hendene. Trenger du hjelp til tekst, korrektur, idéutvikling eller design?

Kontakt oss!

post@redaksjonsrommet.no
www.redaksjonsrommet.no

VI FEIRER OG MINNES

Døpte

Kirkene på Nøtterøy

William Stange Rustberggard
Hannah Schjelderup Mathisen
Johannes Nordheim Neslow
Vilde Bratsberg
Bror Dittmann Solheim
Elsa Tomine Langaas
Thea Hjerpekjøn Skari
Gabriel Eugen Trill
William Vejle Westnes
Martha Viktoria Nilsen Ohrt
Sondre Goodwin Solberg
Ofelia Holager Klingvall
Gustav Sivås Henriksen
Sofie Hammerstad Wroldsen
Linnea Haukvik Lindhagen
Sonja Nordseth Westbye
Martha Frøyland
Sofie Hegg Kristiansen
Sigrid Thingstad Thorsen
Herman Askjem Zetlitz
Leo Vincent White
Mie Noelle Svendsen
Mie Kristiane Løken
Kasper Martinsen Koppang

Bastian Berg-Olsen
Rakel Årdal Raastad
Milian Johansen Enarsson
Ingrid Skaug Hansen
Ola Wivestad Skagen
Matheo Larssen Jevanord
Nikolas Kristoffersen Sørensen
Arthur Johan Borgenvik Stikbakke

Tjøme og Hvasser

Johannes Kvebu Ottersen
Mathilda Byholt
Ine-Sofie Bakken Nordtvedt
Alexandra Bakken Nordtvedt
Eline Kastodden
Frida Cecilia Edland
Matheo Graff-Wang
Elvar Jaka Siqueland
Lerke Maria Solaas
Lillie Aslaksen

Viede

Kirkene på Nøtterøy

Lise Klausen og Peder Thor-

stensen
Kristina Kjær Haraldsen og
Jørgen Thorvaldsen
Kristine Blichfeldt Bjerke og
Henrik Olav Klevar
Kristin Vold og Petter Lande
Johansen
Elin Evenstad og Bjørnar
Sørensen

Tjøme og Hvasser

Cecilie Wessel og Erlend
Haraldsvik
Silje-Marie Gulvik Holten og
Erick Andres Bottino

Gravlagte og bisatte

Kirkene på Nøtterøy

Anne Margrethe Haga
Baldur Gudjon Bragason
Karl Henrik Andersen
Torbjørn Nielsen
Alf Viking Vestvik
Anne Lise Stenhaug
Arild Carlsen
Arne Walter Iversen

Barbro Larsen
Björg Kleppe
Britt Anita Kamfjord
Erik Søvik
Hans Kristian Stangeby
Henry Svensen
Inger-Mari Salvesen
Jan Egil Eklund
Jozsef Ackermann
Karin Inger Bakke
Ove Henrik Kjøre
Per Steina
Reidar Sårheim
Roar Aasen
Ruth Granheim
Sonja Aarvik

Tjøme og Hvasser

Angel Olafsen
Arnt Kristiansen
Finn Friis
Jan Gundersen
Kåre Ivan Karlsen Hummer-
tangen
Odd Henry Gulliksen
Torill Sjøvaag

DEN NORSKE KIRKE

Færder

FOTO: Torill Helene Heidal Landaasen

FÆRDER

Helt til sist...

Har du lyst til å være frivillig? Kirken i Færder har mange oppgaver og varme fellesskap der du kan passe inn. Kirkeverter og musikanter, besøksvenner og leksehjelpere, kakebakere og kaffekokere, og ledere for barn og unge. Alle er velkommen, med sitt engasjement. Kontakt postmottak@faerder.kirken.no eller ring kirkekontoret på 33 35 11 80 for mer informasjon.

FOTO: Unsplash

...og slett ikke minst...

For mange er **alkohol** en naturlig følgesvenn til fest og god mat. For så mange som en av fem er alkohol et problem, og mange barn gruer seg til jul på grunn av alkoholen som følger med. Det finnes heldigvis mange nettsider og ressurser for deg som har spørsmål rundt din egen drikking. På avogtil.no kan du ta en enkel test for å se om du drikker for mye, Drikkestatus. På blakors.no finnes det ressurser for de som trenger konkret, praktisk hjelp. Du kan alltid ringe til kirkens-sos.no om du trenger en støtte-spiller over en kneik. På hvitjul.no kan du enkelt forplikte deg til å ikke drikke med barn denne julen, sammen med tusenvis av andre, og på Frelsesarmeens side drikkmer.no finner du en mengde gode oppskrifter på alkoholfrie drikker og cocktails. Trenger du et fellesskap som forstår har anonymealkoholikere.no møter i Tønsberg og på Tjøme. Og ikke minst... **kirkens fellesskap er alltid alkoholfrie**. Til og med nattverdsvinen.

Færder 5.1

Et magasin for tanke, tro og kultur fra Den norske kirke i Færder
Ansvarlig utgiver: Nøtterøy, Teie, Torød, Tjøme og Hvasser menighetsråd. Opplag: 12 225
Neste blad kommer i midten av februar. Leveringsfrist: 12. januar.
Redaksjonen tar ikke ansvar for stoff som ikke er bestilt

Færder kirkekontor

Telefon: 33 35 11 80
Postboks 133, Borgheim, 3163 Nøtterøy
Besøksadresse: Rektorveien 2, Borgheim
E-post: postmottak@faerder.kirken.no
Kirkeverge: Brooke Bakken
Administrasjonsleder: Merete Allum
Koordinerende sokneprest: Tom Olaf Josephsen

Redaksjon

Redaktør: Kjell-Richard Landaasen
Redaksjon: Anne Rød, Helene Magdalena Fevang, Torill Helene Heidal Landaasen
Færder 5.1 følger Redaktør-plakaten og Vær Varsom-plakaten
Ris, ros, tips: redaksjon@faerder.kirken.no

Produksjon

R. Design: Redaksjonsrommet
redaksjonsrommet.no

Trykk: Allkopi
Edisjon 120 g

Vil du annonsere i bladet?

Bli synlig i nærmiljøet og støtt samtidig den lokale frivilligheten!
Kontakt annonse@redaksjonsrommet.no

Ledere for kirkens råd

Færder kirkelige fellesråd: Ellen E. Wisløff
Teie menighetsråd: Marit Handeland
Nøtterøy menighetsråd: Ellen E. Wisløff
Torød menighetsråd: Elisabeth Aasland
Tjøme menighetsråd: Marita McIntosh
Hvasser menighetsråd: Pål Petter Syse

Trenger du noen å snakke med?

Sokneprest Tom Olaf Josephsen: 479 74 925
Sokneprest Karl Olav Skilbreid: 479 74 927
Sokneprest Maia Koren: 479 74 928
Sokneprest Tonje Røgeberg: 489 59 827
Diakon Dag Litlekare: 479 749 32
Diakon Rune Lian: 977 95 212
Diakon Margaretha Almenningen: 479 74 933
Haster det? Ring Kirkens SOS på 22 40 00 40 eller chat på nettkirken.no

For et barn er oss født, en sønn er oss gitt.
Herreveldet er lagt på hans skulder. Han har fått navnet
Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsfyrste.

Jesaja 9,6

DEN NORSKE KIRKE
Færder kirkelige fellesråd